

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/24/2013
Identifikačné číslo spisu:	7009200180
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7009200180.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: REALMAN, s.r.o., Stará Vajnorská 37, Bratislava, IČO: 35 860 405, zast. JUDr. Ing. Ľubomírom Niedelským, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 7, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor výstavby a bytovej politiky, Komenského č. 52, Košice, za účasti: 1. AUPARK KOŠICE, spol. s r.o., Karadžičova 12, Bratislava, IČO: 35 873 221, zast. Mgr. Gabrielou Ižarikovou, Podzáhradná 100, Bratislava 2. JPC s.r.o., Vodárenská 6/646, Košice, IČO: 36 205 818, 3. Mesto Košice, Tr. SNP č. 48/A, Košice, zast. JUDr. Vladimírom Vrabeľom, advokátom so sídlom Hlavná 70, Košice, 4. Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, 5. MA.GI.CA., s.r.o., Rozvojová 2, Košice, IČO: 31 677 517, 6. Interhouse Košice, a.s., Hlavná 1, Košice, IČO: 31 706 631, 7. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamatyeva 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, pobočka Košice, Senný trh 1, P.O.Box 82, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/00256 zo dňa 14. januára 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/12/2009 - 292 zo dňa 20. júna 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/12/2009 - 292 zo dňa 20. júna 2013, p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 67,88 € titulom trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu žalobcu, JUDr. Ing. Ľubomíra Niedelského, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Pribratí účastníci n e m a j ú p r á vo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach viazaný právnym názorom najvyššieho súdu vysloveným v uznesení sp. zn. 8Sžp/13/2012 zo dňa 23. mája 2013 vo vzťahu k príslušnosti stavebného úradu na konanie, napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v

znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu Košice č. 2009/00256 zo dňa 14. januára 2009 ako aj rozhodnutie Obce Čaňa zo dňa 26. septembra 2008 č. 395/2008 - Ča, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zaviazal ho k náhrade trov konania vo výške 1483,66 €.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie Obvodný úrad Košice (právny predchodca žalovaného) domáhajúc sa jeho zrušenia.

Uviedol, že v konaní sa jednoznačne jednalo o zmenu dokončenej stavby v zmysle § 139b ods. 5 písm. b/ stavebného zákona, ktorou je existujúca komunikácia a rozšírenie existujúcej komunikácie o jeden jazdný pruh. Je nutné vychádzať z pojmu stavby a jej prístavby pri jej aplikácii na konkrétny prípad. Stavbou je existujúca komunikácia a prístavbou vybudovanie jazdného pruhu, pričom prístavba je so stavbou prevádzkovo spojená. V § 139b ods. 6 stavebného zákona sú taxatívne vymedzené zmeny dokončených stavieb s tým, že spôsob ich povoľovania nie je v tomto ustanovení upravený, preto je nutné podľa povahy veci zo strany stavebného úradu určiť spôsob povolenia zmeny dokončených stavieb. Vo veci bola zmena dokončenej stavby riešená územným konaním, nakoľko prístavby je nutné umiestňovať v území podľa § 39a stavebného zákona, avšak zároveň došlo k úprave t. j. zmene dokončenej stavby. Rozsah zmeny vyplýva z návrhu na územné konanie a z priloženej projektovej dokumentácie. Po posúdení obsahu návrhu na územné konanie navrhovateľ zistil, že je dôvodné požiadať vtedajší Krajský stavebný úrad v Košiciach o určenie iného stavebného úradu. Dôvodom pre určenie iného stavebného úradu bola prekážka stavby, nakoľko obec je vlastníkom stavby (komunikácie), čo bol dôvod na určenie iného stavebného úradu.

V prípade „hlavnej stavby“ nebolo dôvodné určiť iný stavebný úrad, pretože nebola prekážka stavby, na ktorej sa má stavba umiestňovať, ktorý by bola vo vlastníctve Mesta Košice ako stavebného úradu. Navrhovateľ mal nájomnú zmluvu alebo iné právo k pozemkom, čo ho oprávňovalo, aby komunikoval so stavebným úradom a v intenciách stavebného zákona bolo možné umiestniť, povoliť a skolaudovať predmetnú stavbu. V prejednávanej veci vznikol právny precedens, ktorý môže spochybniť zákonnosť doterajších konaní a rozhodnutí stavebných úradov po osvojení si výkladu najvyššieho súdu. V praxi dôvod na určenie iného stavebného úradu je to, že pokiaľ obec je stavebným úradom a zároveň vlastníkom hoci len jedného bytu v obytnom dome, ktorý by mal byť predmetom konania pred stavebným úradom, vždy sa určuje iný stavebný úrad. Zároveň poukázal, že v súčasnosti je stavba už skolaudovaná, a teda existuje prekážka stavby, túto už nie je možné opätovne umiestniť, rozhodnutie je nevykonateľné.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca tak, že výklad stavebného zákona žalovaným je nesprávny, nelogický a nesystémový, keďže zákon upravuje samostatne územné konanie a samostatne stavebné konanie, a v ich rámci sú taxatívne vymedzené jednotlivé druhy rozhodnutí. Rozhodnutie o umiestnení stavby patrí medzi územné rozhodnutia, nejedná sa o rozhodnutie o zmene stavby vydávané v stavebnom konaní. Spojenie územného a stavebného konania je možné len podľa § 39a ods. 4 stavebného zákona, o ktorý prípad nejde. Tiež uviedol, že krajský súd nemal zrušiť rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ O. s. p., ale podľa § 250j ods. 3 O. s. p., keďže zrušené rozhodnutie bolo vydané orgánom, ktorý na to nebol oprávnený, a preto mu vec nemôže byť vrátená na ďalšie konanie. Rovnako nemalo byť proti tomuto rozsudku pripustené odvolanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril aj príbratý účastník konania v treťom rade tak, že sa stotožnil s jeho obsahom.

Odvolanie proti rozsudku krajského súdu podal aj príbratý účastník v prvom rade domáhajúc sa jeho zrušenia a zamietnutia žaloby.

V jeho obsahu, okrem argumentov totožných s námietkami uvádzanými v odvolaní žalovaného, vyslovil názor, že je jednoznačné, že predmetom prvostupňového rozhodnutia je zmena dokončenej stavby, ktorou je existujúca miesta komunikácia a jej úpravy vrátane rozšírenia o jeden jazdný pruh, čo potvrdzujú aj názvy jednotlivých stavebných objektov, ktoré boli predmetom rozhodnutia. Právny záver najvyššieho súdu sa nemôže vzťahovať na prípad, ktorý je predmetom tohto konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) v zmysle odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolania žalovaného ako aj príbratého účastníka v prvom rade nie sú dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. novembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu pripojených spisov vyplýva, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. 2009/00256 zo dňa 14. januára 2009, ktorým zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, Obce Čaňa č. 385/2008 - Ča zo dňa 26. septembra 2008 tak, že z výroku rozhodnutia vypustil pozemok parc. č. 2591/2 kat. úz. Q. F. a ostatné časti potvrdil. Obec Čaňa určená ako príslušný stavebný úrad listom žalovaného č. 2008/00700 zo dňa 18. apríla 2008 vydala rozhodnutie č. 385/2008 - Ča, ktorým umiestnila stavbu „Nákupno - zábavné centrum Aupark Košice, časť E2 - vonkajšie inžinierske objekty, SO 200 Komunikácie, dopravné riešenie" navrhovateľovi AUPARK Košice, spol. s r.o.

Nakoľko žalobcom vznesené námietky boli už v skorších rozhodnutiach vyhodnotené ako nedôvodné, najvyšší súd v súlade so zásadou hospodárnosti, aby zbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, sa v odôvodnení obmedzil na námietku týkajúcu sa aplikácie § 119 ods. 3 Stavebného zákona, pričom sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., ktoré je v súlade s právnym záverom vysloveným v uznesení tunajšieho súdu sp. zn. 8Sžp/13/2012, na ktoré v podrobnostiach poukazuje a pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza:

Podľa § 32 Stavebného zákona umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je

- a) rozhodnutie o umiestnení stavby,
- b) rozhodnutie o využití územia,
- c) rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme,
- d) rozhodnutie o stavebnej uzávere.

Podľa § 33 ods. 1 Stavebného zákona na územné konanie je príslušný stavebný úrad.

Podľa § 39a ods. 1 Stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 54 Stavebného zákona, stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 66 ods. 1 Stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 119 ods. 3 Stavebného zákona ak je na konanie príslušná obec ako stavebný úrad a je zároveň navrhovateľom, stavebníkom alebo vlastníkom stavby, alebo žiadateľom o povolenie terénnych úprav, prác alebo zariadení, ktoré sú predmetom konania, krajský stavebný úrad určí, ktorý stavebný úrad vykoná konanie a vydá rozhodnutie.

Pokiaľ odvolatelia namietali, že vo veci sa jednalo o zmenu dokončenej stavby - jej prístavbu, je potrebné poukázať, že sa jedná o pojmy stavebného poriadku, nie pojmy územného plánovania, čo je zrejmé aj z § 139b Stavebného zákona, v ktorom sú definované pojmy zmena stavby pred dokončením a zmena dokončenej stavby, ktoré ustanovenie je označené „Pojmy stavebného poriadku". Predmetom tohto súdneho konania bol prieskum zákonnosti rozhodnutia vydaného v územnom konaní, rozhodnutia o umiestnení stavby, nie stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie vydané v stavebnom konaní. Nemožno stotožňovať územné konanie a konania podľa stavebného poriadku, keďže Stavebný zákon oddeľuje tieto typy konaní, čo vyplýva z jeho systematiky. V konaní nešlo o povoľovanie stavby, ale o jej umiestnenie v území.

V územnom konaní o umiestnení stavby je predmetom konania najmä veľkosť stavebného pozemku, umiestnenie stavby na ňom a sú riešené podmienky pre spracovanie projektovej dokumentácie stavby pre stavebné povolenie, ktoré okolnosti sa posudzujú práve vo vzťahu k „novej“ stavbe, pre ktorú bolo konanie začaté.

Vo vzťahu k argumentácii žalovaného o jeho postupe v iných konaniach, nemohol najvyšší súd zaujať stanovisko, nakoľko predmetom tohto konania je konkrétne rozhodnutie vydané v územnom konaní za určitých skutkových okolností, ktoré sú osobitné v každej individuálnej veci. Nebola posudzovaná správnosť a zákonnosť postupu žalovaného vo všetkých typoch konaní podľa Stavebného zákona pri aplikácii § 119 ods. 3 Stavebného zákona v bližšie neidentifikovaných abstraktných prípadoch.

Vzhľadom k tej skutočnosti, že námietky uvedené v podaných odvolaniach neboli spôsobilé spochybniť závery krajského súdu v napadnutom rozsudku, najvyšší súd tento ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 67,88 €, spočívajúcu v odmene za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 12. septembra 2013 podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Pribratí účastníci nemajú v zmysle § 250k ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania, keď zákon umožňuje priznať náhradu trov konania len úspešnému žalobcovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.